

38. Kò sí èşè fún Ànnàbí nípaà nńkan ti Allaahu şe ní òranyàn fún un. Ilànàà Allaahu tí Ó là sílẹ̀ fún àwọn tí wọn ti rékojá ní íşiwájú nìyí. Àti pé àşẹ Allaahu jẹ̀ èbùbù kan tí kò gbòdò yẹ.

39. Àwọn tí wọn jẹ̀ íşẹ̀ Allaahu dé òpin, tí wọn sì tún n bẹ̀rù Rẹ̀, wọn kò sì bẹ̀rù ẹnì kan àyàfi Allaahu. Allaahu sì ti tó ní Olùşirò (işẹ̀ àwa èdà).

40. Muhammadu kì í şe baba ẹnì kẹ̀ni nínú un àwọn òkùnrin yín, şùgbón ó jẹ̀ òjìşẹ̀ Allaahu àti ipẹ̀kun àwọn Ànnàbí. Allaahu sì jẹ̀ Olùní-ìmò jùlò nípaà gbogbo nńkan.

41. Èyin ti ẹ̀ gba (Allaahu) gbò, ẹ̀ máa rántí Allaahu ní irántí tí ó pọ̀.

42. Kí ẹ̀ sì máa şe àfòmò Rẹ̀ ní òwùrò àti ní iròlẹ̀.

43. Óun ni Èni tí O n şe ikẹ́e yín, àti pé àwọn malaika Rẹ̀ (nàà n şe bẹ̀), kí Ó lẹ̀ mú yín kùrò nínú un òkùnkùn lọ sínú un ìmòlẹ̀. Óun sì jẹ̀ Aláànú jùlò fún àwọn olùgba (Allaahu) gbò.

44. Kíkí ti wọn yòò máa kí araa wọn ní ojó tí wọn bá pàdée Rẹ̀ ni: Alááfíà (fún yín). Ó sì ti pèsè ẹ̀san alápònlẹ̀ sílẹ̀ dè wọn.

45. Ìwò Ànnàbí (Muhammadu), dájúdájú Àwa ni A rán ẹ̀ níşẹ̀ láti jẹ̀ ẹ̀lẹ̀rì, olùfúnni-níróò idùnnú àti olùkìlò.

46. Àti olùpe àwọn ènìyàn wá sòdòò Allaahu pẹ̀lú àşẹ̀ Rẹ̀, àti àtùpà tí ó n tan ìmòlẹ̀.

47. Kí o sì fún àwọn olùgba (Allaahu) gbò níróò idùnnú pé dájúdájú olá nlá n dúró dè wọn ní òdòò Allaahu.

48. Má sì şe tẹ̀lẹ̀ àwọn olùşàìgba (Allaahu) gbò àti àwọn alágbàgebè, má şe kòbi ara sí iníraa wọn (tí wọn kó bá ẹ̀), şùgbón gbékẹ̀lé Allaahu nítorí pé Allaahu tó ní Olùgbékẹ̀lé.

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ ۖ

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ

قَدَرًا مَّقْدُورًا ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ

وَيَخْشَوْنَهُ ۖ وَلَا تَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ

حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ

وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ

شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ

ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ

الَّذِي يُصَلِّيٰ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ

الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

﴿٤٣﴾ خَتَمَتْهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلْمٌ ۚ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا

كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا

وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ ۚ

وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّهُمْ مِّن

اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ

وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعِ أَذْلَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ

بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾